

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Երկու պատկեր

I

Հրգոր ժողովուրդ, փառավոր անուն,
Ազգաշինության փառավոր գործեր.
Արձակ ասպարեզ, անձնագոհություն,
Ազգային փառքի քաջանուն գոհեր...
Գահ ու պալատներ, թագ ու թագավոր,
Ազատ ծածանվող ազգային դրոշակ,
Ջենք ու գրահներ, անձնուրաց զինվոր,
Մահ հերոսական կամ քաջ հաղթանակ...
Պանծալի՛ օրեր, փառաշուրք հրոշակ
Անկախ աշխարհի, ազգի մեծության.
Գեղեցիկ պատկեր... Իսկ պատկերի տակ
Անցյալդ եմ կարդում, ազա՛տ Հայաստան:

II

Անարգված անուն, թշվառ ժողովուրդ,
Բռնավոր ձեռքի արյուն, կոտորած.
Սրտի մեջ խեղդվող բաղձանք ու խորհուրդ,

Փրկության քարոզ՝ շրթունքին սառած...
Բանտ ու աքսորանք, անսանձ բռնություն,
Ազգ ու հայրենիք ճնշող լրծի տակ,
Ջորավոր շղթա, անգոր ստրկություն,
Փշրված թագ ու գեներ, տապալված դրոշակ...
Եվ ամենուրեք միա՛յն ավերակ,
Միայն անցյալի տխուր ուրվական.
Ողբալի՛ պատկեր... Իսկ պատկերի տակ
Ներկադ եմ կարդում, ստրո՛վկ Հայաստան: